

13. gr.

1. Ef þingið gerir nýja samþykkt, sem breytir þessari samþykkt allri eða hluta hennar og ekki er öðruvísi ákvæðið í hinni nýju samþykkt þá skal:
 - a. fullgilding aðildarríkis á hinni nýju samþykkt ipso jure hafa í för með sér tafarlausu uppsögn þessarar samþykktar, hvað sem ákvæðum 9. greinar hér að framan liður, ef hin nýja samþykkt öðlast gildi og þá frá þeim tíma, er það gerðist;
 - b. aðildarríkjum ekki heimilt að fullgilda þessa samþykkt, eftir að hin nýja samþykkt gekk í gildi.
2. Þessi samþykkt skal, hvað sem öðru liður, halda gildi sínu eins og hún er að formi og efni, hvað snertir þau aðildarríki, sem hafa fullgilt hana, en ekki hina nýju samþykkt.

14. gr.

Hinn enski og franski texti þessarar samþykktar eru jafngildir.

Fylgiskjal II.

**Samþykkt nr. 136 um vernd gegn
eitrunarhættu frá bensení.**

Allsherjarþing Alþjóðavinnuálastofnunarinnar, er kom saman til fimmtugustu og sjöttu þingsetu sinnar í Genf hinn 2. júní 1971, eftir kvaðningu stjórnar Alþjóðavinnuálastofnunarinnar, hefur samþykkt ákvæðnar ábendingar varðandi vernd gegn eitrunarhættu frá bensení, sem er 6. mál á dagskrá þingsins og þar sem það hefur ákveðið, að ábendingar þessar skuli gerðar í formi alþjóðasamþykktar, gerir þingið í dag hinn 23. júní 1971 eftirfarandi samþykkt, sem nefnist Bensen-samþykktin, 1971.

1. gr.

Samþykkt þessi tekur til allrar starfsemi, þar sem starfsmönnum getur verið hættu búin af:

- a. aromatiska kolvatnsefninu bensen C_6H_6 , hér á eftir nefnt „bensen“,
- b. framleiðsluvörum, sem innihalda meira en 1% af bensení, miðað við rúm-mál, hér á eftir nefndar „efni sem innihalda bensen“.

2. gr.

1. Þegar völ er á skaðlausum eða skaðminni efnum, skal nota þau í staðinn fyrir bensen eða efni, sem innihalda bensen.
2. Töluliður 1 í þessari grein tekur ekki til
 - a. framleiðslu á bensení,
 - b. notkunar bensens við efnasyntesur,
 - c. notkunar bensens í brennsluefni véla,
 - d. efnagreininga og rannsóknna á rannsóknastofum.

3. gr.

1. Hlutaðeigandi stjórnvald í hverju landi getur veitt tímabundin frávik frá hundraðstölunni í b-lið 1. greinar og einnig frá ákvæðum 1. mgr. 2. greinar þessarar samþykktar, með þeim skilyrðum og innan þeirra tímamarka, sem ákveðin séu að höfðu samráði við helstu samtök verkamanna og atvinnurekenda, þar sem þau eru til.
2. Í slíkum tilvikum skal hlutaðeigandi aðildarríki tilgreina í skýrslum sínum um framkvæmd samþykktarinnar, sem gefnar eru samkvæmt 22. gr. stofnskrár Alþjóðavinnuálastofnunarinnar, hvernig lögum þess og venju er háttað með tilliti til þessara frávika og um þær framfarir, sem orðið hafa í þá átt að ákvæðum samþykktarinnar verði beitt að fullu.

3. Að liðnum þremur árum frá fyrstu gildistöku samþykktar þessar skal stjórn Alþjóðavinnuáskrifstofunnar leggja fyrir þingið sérstaka skýrslu um framkvæmd ákvæða 1. og 2. töluliðs þessarar greinar og gera þær tillögur, sem hún kann að telja við eiga með tilliti til frekari aðgerða í þessu máli.

4. gr.

1. Banna skal notkun bensens og efna, sem innihalda bensen, við ákveðnar vinnsluaðferðir, sem tiltekna séu í landslögum eða reglugerðum.
2. Bann þetta skal a. m. k. taka til notkunar bensens og efna, sem innihalda bensen, sem upplausnar- eða þynniefni, nema breytingin fari fram í lokuðu kerfi eða með álika öruggum starfsaðferðum.

5. gr.

Tæknilegum aðferðum og hollustuháttum á vinnustað skal beitt til þess að tryggja raunverulega vernd verkamanna, sem getur verið hættu búin af bensen eða efnum, sem innihalda bensen.

6. gr.

1. Í húsakynnum, þar sem bensen eða efni, sem innihalda bensen er framleitt, meðhöndlað eða notað, skulu allar nauðsynlegar ráðstafanir gerðar til varnar því að bensengufa sleppi út í andrúmsloftið á vinnustöðum.
2. Þar sem starfsmönnum getur verið hættu búin af bensen eða efnum, sem innihalda bensen, skal atvinnurekandinn tryggja það, að bensenmagnið í loftinu á vinnustöðum fari ekki fram úr hámarki, sem ákveðið sé af hlutaðeigandi stjórnvaldi og ekki má vera hærra en 25 hlutar á móti milljón (80 mg/m^3).
3. Hlutaðeigandi stjórnvald skal gefa út leiðbeiningar um mælingar á bensenmagni í andrúmslofti á vinnustöðum.

7. gr.

1. Vinnsla, sem hefur í för með sér notkun bensens eða efna, sem innihalda bensen, ætti eftir því sem við verður komið að fara fram í lokuðu kerfi.
2. Nú er ekki unnt að láta vinnsluna fara fram í lokuðu kerfi og skulu þá vinnustaðir, þar sem bensen eða efni innihaldandi bensen, er notað, búin virkum tækjum til þess að fjarlægja bensengufu í svo ríkjum mæli sem nauðsynlegt er til verndar heilsu starfsmannanna.

8. gr.

1. Starfsmönnum, sem kunna að koma með hörund í snertingu við fljótandi bensen eða vökva, sem innihalda bensen, skal séð fyrir nægilegum persónulegum hlífum gegn þeirri hættu að bensen komist inn um húðina.
2. Nú kann starfsmönnum af sérstökum ástæðum að vera hættu búin á vinnustað af bensenmagni í andrúmslofti, sem yfirstigur það hámark, sem tilgreint er í 2. tölul. 6. greinar þessarar samþykktar og skal þeim þá séð fyrir sérstökum persónulegum hlífum gegn hættunni á að anda að sér bensengufu. Tími sá, sem slík hættu varir, skal takmarkaður svo sem frekast er unnt.

9. gr.

1. Starfsmenn, sem eiga að hefja vinnslu, sem hefur í för með sér hættu frá bensen eða efnum, sem innihalda bensen, skulu undirgangast:
 - a. nákvæma lækisrannsókn, áður en vinna hefst, þ. á m. blóðrannsókn, til þess að kanna hæfni þeirra til starfsins,
 - b. lækisrannsóknir síðar, er feli í sér líffræðilegar prófanir og blóðrannsóknir og skulu þessar rannsóknir fara fram reglulega með millibili, sem ákveðið sé í landslögum eða reglugerðum.

2. Að höfðu samráði við aðalsamtök atvinnurekenda og verkamanna, sem hlut eiga að máli, þar sem slík samtök fyrirfinnast, getur hlutaðeigandi stjórnvald í hverju landi leyft undanþágur frá kröfunum í 1. tölul. þessarar greinar að því er varðar tiltekna flokka verkamanna.

10. gr.

1. Læknisrannsóknir þær, sem kveðið er á um í 1. tölul. 9. gr. þessar samþykktar skulu:
 - a. framkvæmdar á ábyrgð hæfs læknis, sem viðurkenndur er af hlutaðeigandi stjórnvaldi, og með aðstoð frá viðurkenndri rannsóknarstofu, ef hæfa þykir,
 - b. vottaðar á viðeigandi hátt.
2. Þessar læknisrannsóknir skulu vera starfsmönnum að kostnaðarlausu.

11. gr.

1. Konur, sem samkvæmt læknisvottorði eru þungaðar eða hafa barn á brjósti, ættu ekki að vinna við framleiðslu, sem getur haft í för með sér hættu frá bensen eða efnum, sem innihalda bensen.
2. Unglingar innan 18 ára aldurs ættu ekki að vinna við framleiðslu, sem getur haft í för með sér hættu frá bensen eða efnum, sem innihalda bensen. Þetta bann þarf þó ekki að taka til unglunga, sem eru í námi eða þjálfun og eru undir viðeigandi tæknilegu og læknisfræðilegu eftirliti.

12. gr.

Orðið „bensen“ og nauðsynleg hættumerki skulu vera sýnileg á sérhverju íláti, sem inniheldur bensen eða efni, sem innihalda bensen.

13. gr.

Sérhvert aðildarríki skal gera viðeigandi ráðstafanir til þess að hver sá starfsmaður, sem getur verið í hættu frá bensen eða efnum, sem innihalda bensen, fái viðeigandi leiðbeiningar um heilbrigðis- og öryggisráðstafanir, svo og viðbrögð, sem við eiga, ef einhver merki eitrunar finnast.

14. gr.

Hvert það aðildarríki, sem fullgildir samþykkt þessa:

- a. skal með lögum, reglugerðum eða á annan þann hátt, sem samrýmist venju og aðstæðum, gera þær ráðstafanir, sem nauðsynlegar eru til þess að veita ákvæðum samþykktar þessarar gildi,
- b. skal, í samræmi við venju í landinu, tilnefna mann eða menn, sem beri ábyrgð á því, að ákvæðum samþykktar þessarar sé framfylgt,
- c. skuldbindur sig til þess að koma á fullnægjandi eftirliti með framkvæmd ákvæða samþykktar þessarar eða fullvissa sig um að viðeigandi eftirlit sé framkvæmt.

15.—21. gr.

Ákvæði þessara greina eru samhljóða ákvæðunum í 7.—14. gr. Samþykktar nr. 135 hér að framan.

Fylgiskjal III.

Tillaga nr. 143 um vernd og fyrirgreiðslu til handa trúnaðarmönnum verkamanna á vinnustað.

Allsherjarþing Alþjóðavinnuálastofnunarinnar, er kom saman til fimmtugustu og sjöttu þingselu sinnar í Genf hinn 2. júní 1971 eftir kvaðningu stjórnar Alþjóðavinnuálastofnunarinnar